

Reč života - oktobar 2016.

„Oprosti nepravdu svom bližnjem, pa kad budeš molio, gresi tvoji će se oprostiti.“ (Sir 28, 2)

U društvu punom nasilja, kao što je ovo u kojem živimo, teško se suočiti s temom praštanja. Kako oprostiti onome ko je upropastio porodicu, počinio teška kaznena dela ili nas je, jednostavno rečeno, lično grubo povredio, uništivši nam karijeru i izdavši naše poverenje?

Prvi naš spontani pokret je osveta, uzvraćanje zlom na zlo, stvarajući spiralu mržnje i nasilja koja se širi na društvo. Ili pak prekidanje svake veze, gajenje mržnje i prkosa, što zagorčava život i truje odnose.

Reč Božja odlučno se suočava s različitim sukobima nudeći nedvosmisleno najteže i najodvažnije rešenje: praštanje.

Poziv nam ovog puta stiže od drevnog izraelskog mudraca Ben Sira. On napominje kako je besmisleno da oprostjenje traži od Boga onaj ko sam ne ume da oprosti. „Kome [Bog] oprašta grehe?“, čitamo u drevnom tekstu jevrejskog predanja. „Onome ko i sam zna da oprosti.“ Isto je učio Isus u molitvi koju upućujemo Ocu: „Oče... oprosti nam dugove naše kao što i mi opraštamo dužnicima svojim.«[\[1\]](#)

Mi takođe grešimo i svaki put bismo želeli da primimo oprostjenje! Molimo i nadamo se da će nam se opet dati mogućnost da započnemo iznova, da drugi još imaju poverenja u nas. Ako to vredi za nas, ne vredi li i za druge? Zar ne moramo da volimo bližnje kao sebe same?

U našem shvatanju Reči života i dalje se nadahnjujemo na baštini Kjare Lubik. Ona ovako komentariše poziv na praštanje: „To nije zaborav, što često znači ne želiti gledati stvarnosti u lice. Oprostjenje nije slabost, to jest neobaziranje na nepravdu iz straha od jačega koji ju je počinio. Oprostjenje ne znači tvrditi da je nevažno ono što je loše ili da je dobro ono što je zlo. Oprost nije ravnodušnost. Oprost je čin volje i razuma, stoga čin slobode, a sastoji se u prihvatanju brata onakvog kakav on jeste, uprkos tome što nam je naneo zlo, kao što Bog prihvata nas grešnike bez obzira na naše mane. Oprost se sastoji u tome da na uvredu ne odgovaramo uvredom, nego da činimo ono što kaže apostol Pavao: 'Ne daj da te zlo pobedi, nego pobedi zlo dobrim.'[\[2\]](#)

Oprostiti znači otvoriti mogućnost novog odnosa s onim ko te je povredio, stoga dati njemu i sebi mogućnost novog života, pa tako stvarati budućnost u kojoj zlo neće imati poslednju reč.“

Reč života pomoći će nam da se odupremo napasti da odgovorimo istom merom, da uzvratimo za pretrpljeno zlo. Pomoći će nam da „neprijatelja“ vidimo novim očima, prepoznamo u njemu brata, ponekad nevaljalog, ali kojem je potrebna nečija ljubav da bi mu pomogla da se promeni. Biće to naša „osveta ljubavlju“.

„Reći ćeš: 'Pa to je teško'“, nastavlja Kjara u svom komentaru. „Razume se. Ali u tome je lepota hrišćanstva. Zar nisi sledbenik Boga koji je, umirući na krstu, tražio oprostjenje od Oca za one koji su Ga

predali smrti? Hrabro! Započni tako da živiš! Jamčim ti mir kakav još nisi doživeo i dosad nepoznatu radost.“

Fabio Čardi

(Sir - Sirahova knjga mudrosti)

[\[1\]](#) Mt 6, 12.

[\[2\]](#) Rim 12, 21.